

BESZÁMOLÓ ERASMUS+ SZAKMAI GYAKORLATRÓL

[\[KITÖLTÉSI ÚTMUTATÓÉRT KATT IDEJ\]](#)

AZONOSÍTÓ ADATOK

Név (nem kötelező megadni):	Benkő Sára
E-mail cím (nem kötelező megadni):	benkosara13@gmail.com
Neptun kód:	BG4XDN
Kar:	Gazdálkodástudományi Kar
Szak:	Marketing MSc
Évfolyam:	III.

Szakmai gyakorlat típusa:	önkéntes (tanulmányok alatti)
Ösztöndíj típusa:	Erasmus+ ösztöndíj (nem Campus Mundis)
Mobilitás kezdő dátuma:	2018.02.05.
Mobilitás záró dátuma:	2018.08.31.

Fogadó ország:

Írország

Fogadó város:

Dublin

Fogadó szervezet neve:

Social Enterprise Development Company

Betöltött pozíció, munkakör:

Social Enterprise Development Officer (marketing intern)

Munkavégzés nyelve:

angol

I. online nyelvi teszt eredménye:

C1

II. online nyelvi teszt eredménye:

C1

Ajánlanám a fogadó szervezetet, mert:

- Szakmailag sok fejlődési potenciált kínált
- Befogadó volt a közösség
- Megbecsülték a munkámat
- Versenyképes fizetést kaptam
- Multikulturális volt a közeg
- Tervszerűen végezhettem a munkámat
- Hasznos visszajelzéseket kaptam
- Volt mentorom, akihez fordulhattam, segített
- Rugalmasan kezelték az adminisztratív teendőket (pl. Erasmus+ dokumentumok)
- Megfelelő munkakörülményeket biztosítottak számomra

Egyéb:

egy számomra eddig ismeretlen üzleti modellt ismerhettem meg - teljesen új szemléletmódot, szakmailag pedig új „piacot” nyitva meg előttem

EGYÉB ADATOK, MEGJEGYZÉSEK

Ha szeretne, itt megadhat egyéb adatok, információkat.

TANULMÁNYOKKAL, SZAKMAI GYAKORLATTAL, MUNKAVÉGZÉSEL KAPCSOLATOS KÉRDÉSEK

1. Amennyiben nem nyáron vagy abszolválás után volt külföldi szakmai gyakorlaton, hogyan tudta összeegyeztetni itthoni tanulmányait mobilitásával? (egyéni tanrend, vizsgák, kreditelismertetés, stb.)
2. Készült-e a szakmai gyakorlata megkezdése előtt tanulási/felkészülési terv? Ha igen, kapott-e ehhez szakmai támogatást oktatójától vagy mástól?
3. Volt-e olyan oktatója vagy munkahelyi mentora, akivel tudott kommunikálni a tapasztalatairól a mobilitása alatt?
4. Milyen pozíciót töltött be a fogadó helyen? Mik voltak a feladatai? Volt-e a feladatainak alakulásában szerepe annak, hogy Önt mi érdekli, miben szeretne jártasságra szert tenni?
5. Miket tanult? Mikben fejlődött szakmailag illetve milyen kompetenciái fejlődtek? Milyen kompetenciát kívánta tudatosan erősíteni, melyeket sikerült fejlesztenie nem tervezett/várt módon?
6. Milyen mértékben fejlődött a nyelvtudása és általában a kommunikációs készségei?
7. Mik voltak a személyes és szakmai célkitűzései? Ebből miket valósított meg, illetve mi az, amiben akár felül is múlta a gyakorlat a terveit?
8. Milyen figyelemre méltó jó és rossz gyakorlatokat figyelt meg
 - a. a konkrét szakterület;
 - b. a munkaszervezet, együttműködés, szervezeti kultúra;
 - c. a munkafolyamatok;
 - d. az adminisztratív környezet;
 - e. a munkavállalóknak nyújtott szolgáltatások vonatkozásában?
9. Gyarapodott-e olyan tudással, ami a személyes fejlődésén túl környezete, kortársai vagy a Budapesti Corvinus Egyetem számára hasznos lehet? Milyen tanulságokat fogalmazna meg a BCE számára?

1. Mivel nem nyáron és nem abszolválás után, hanem a tanulmányaim során aktív hallgatóként végeztem külföldi szakmai gyakorlatot, ez bonyolultabbá tette az ügyintézés sok szempontból. Nagyon fontos szem előtt tartani, hogy KTR keretén belül **csakis és kizárólag KETTŐ** tárgy vehető fel. Engem erről már kint tartózkodásom alatt informáltak, amikor is a kérvényben felsorakoztatott – az oktatókkal, tárgyfelelősökkel leegyeztetett – öt kurzus közül elvettek hármat. Fontos figyelembe venni, hogy ez akár csúszás lehetőségét vonhatja magával; vagy sokkal sűrűbb következő féléveket; esetleg kicsúszást az állami finanszírozásból. (Hiába van jó átlaga a hallgatónak, ha nem éri el a kellő krediteket...) Mivel a TO-n nem voltak túl segítőkészek ezzel kapcsolatban, illetve nem is voltak tisztában az Erasmus+ jelentésével és kikötéseivel, következményeivel, így eléggé magamra maradtam. Ha az oktatókkal időben egyeztet az ember egyébként teljesen teljesíthető követelményrendszert szoktak kiszabni. Két tárgy közül szerencsémre az egyiket zavartalan kommunikáció, folyamatos email kapcsolat állt fent. A másik tanárom/tanáraim sajnos abszolút rugalmatlanok voltak, a vizsgáig egy emialemlre vagy telefonomra sem válaszoltak, és azt sem vették figyelembe, hogy a vizsgára hazautazni Írországból nem kis pénz vagy kevés tervezés...

2. Nem készült ilyen.

3. A cégnél a közvetlen főnököm volt a mentorom, folyamatos kapcsolatban álltunk a mindennapi munkánk során, de ezen felül is ha bármikor igényeltük tudtunk beszélni, kérdésekkel fordulhattam hozzá. Sokszor szabadidős programokat is együtt terveztünk, igazán baráti kapcsolat alakult ki köztünk a többi gyakornokkal egyaránt.

4. Hivatalos pozícióm 'social enterprise development officer' volt, s minden, ami ezzel jár. Igazából eléggé szerteágazó feladatköröm alakult ki. A program úgy nézett ki, hogy az első 4

hétben megismerhettem a cég működését, az 5 különálló aktuális projektjét – majd, amikor már kellő rálátással rendelkeztem, a 6. héten el kellett dönteni, hogy miben szeretnék fejlődni, mivel foglalkoznék szívesen a fentmaradó félévben. Így igazából minden projekt más aspektusában, de részt vettem (stock/inventory management, önkéntes programok, piackutatás, pályázatok/támogatások); illetve egy általam választott projektnek én lehettem a menedzsere.

Marketingfeladatok töltötték ki főként az időmet, online és digitális marketing terveket készítettem az egyes projektek számára, illetve közösségi média marketinghez készítettem kreatívokat és szöveget írtam (content management, copy writing). Emellett egy rendezvénysorozat teljes szervezési folyamataiért voltam felelős.

5. Szakmailag a közösségi média marketing illetve a content management az, amiben sokat tanulhattam és kísérletezhettem is. Emellett a mentorom buzdított mindenkit, hogy kilépjen a komfortzónájából, hogy tanuljunk. Hitvallása, hogy nem választhatjuk szét a munkát és a magánéletet, hiszen az életünk és időnk jelentős részét a munkánk tölti ki, otthon pedig beszéni akarunk róla – így egyensúlyra nevelt minket, és hogy amit csinálunk, tegyen minket büszkévé, elégedetté és boldoggá. Saját célokat kellett kitűznünk – aminek realitását és figyelemmel kísérését segítette ő meghatározni. Értelmet kellett adnunk a munkánknak, és sosem túlterhelni magunkat – csapatban dolgozni is ez tanít meg igazán; kérni, köszönni, feladatot megosztani és elfogadni, egymásért felelősséget vállalni.

6. Úgy gondolom, hogy már a kiutazásom előtt is nagyon jó angoltudással rendelkeztem, amit aktívan használtam is a tanulmányaim és munkám során. A kommunikációs készségem annyiban fejlődött talán, hogy még nyitottabb és proaktívabb lettem. Sikerült továbbá – eddig számomra felderítetlen – dialektusokkal megbarátkoznom; illetve helyi kifejezéseket és szlenget a magamévá tennem.

7. Szakmai célkitűzésem a kapcsolatépítés és a látóköröm tágítása, hands-on experience szerzése volt a cél. Úgy gondolom, hogy ezt kiválóan sikerült elérni, hála a nemzetközi és nyitott társaságnak, a munka kihívásainak és a mentoromnak.

Személyes célkitűzésem volt egy más szemléletmód elsajátítása, az értékrendszerem újra csiszolása, s eltávolodni egy kicsit a „megkeseredett” magyarságunktól. Felemelő volt megismerni az írek spontaneitását, nyitottságát, a barátságos közeledést mindenki részéről. Mind a magán mind a szakmai életben olyan könnyedséggel és természetességgel kommunikálnak és nyitnak bárki felé, hogy azt tanítani kéne... Sosem szeretném újra azt a sokszor felesleges stresszt és nyomást érezni, amit hajlamosak vagyunk a sok szempontból poroszos rendszerben magunkra venni, egymásra tenni.

8. A konkrét szakterülettel kapcsolatban – mivel számomra a társadalmi vállalkozások világa teljesen új volt – nem nagyon tudnék bírálatot mondani. Ami nehézség lehet egy ilyen vállalkozás, kezdeményezés számára, az talán pont az újszerűsége, és sok szempontból kiforratlansága. Így például a munkaszervezet, együttműködés, szervezeti kultúra is sokszor kívülről kissé hektikusnak, szervezetlennek tűnhet – azonban ez is egyfajta 'agile', lean startup jellemző. Munkavállalóként az egyik nehézség a folyamatok nem standardizálása, sajátos megoldási módszerek és relatív szabadság (ami egyben előny is). Hiszen szabad kéz egyben felelősség is; és sokszor nincsenek kiforrott munkakörök, így könnyen ezer feladat súlya alatt találsz magad... bár van egy hangzatos címed, mégis 10 másik területet is fedezel. Emellett van egy bizonyos fokú kiszámíthatatlanság – akárcsak bármiféle vállalkozásban – az ember rá van utalva sok-sok más szereplőre. Így vannak napok, amik átlagosan csak eltelnek, és napok, amikor azt se tudjuk, hova kapjunk. Ez nem egy 8-5 munka, itt sok a hivatalos munkaidőn kívüli találkozó, estére nyúló feladatok, rendezvények, workshopok, networking is. Ennek az újszerűségnek az előnye ugyanakkor nyitottság, relatív szabadság a munkában, sok lehetőség és tanulnivaló, kellemes légkör.

Amit mindenképp kiemelnék: **az adminisztratív környezet**. Nincs semmiféle körülményeskedés, hatféle okmánybélyeg, különböző osztályok vezetőinek az aláírása meg hatszáz dokumentum hitelesített másolata... Nagyon leegyszerűsödnek a folyamatok: ha valakinek kell valami, vagy meg akarja csinálni, akkor az elég. Mindegy milyen színű tollal töltjük ki az űrlapot, mindegy melyik oldalon írjuk alá. Tudják, mi a helyzet, és a jót feltételezik minden esetben.

Egyszerű gyakorlati példa: költségtérítést kaptam a munkáltatómtól, amihez nem kellett – eladói/kasszás pofa-vágások mellett – ÁFÁ-s számláért könyörögni meg fenttartanom a sort, elég volt a bizonylatokat megtartanom és hetente összegeznem. Másik: A buszkártyám igénylőlapját a kezembe nyomott LILA FILCCEL töltöttem ki. 10 perc múlva kezemben volt a használatra kész (fényképpel ellátott) laminált kártya.

9. Úgy gondolom, hogy mind szakmailag mind személyesen sokat fejlődtem, amellyel saját boldogulásom mellett egyértelmű célom a környezetem jobbá tétele.

Ha tanulságot fogalmazhatok meg a BCE számára, akkor az a fent említett adminisztrációs példa lenne. Véleményem és eddigi tapasztalataim alapján, az itteni ügyintézésből – akárcsak Magyarországon bárhol - hiányzik a rugalmasság. Nagyon sokat segítené a diákoknak, ha nem rajtuk kívül álló bonyodalmak miatt kéne aggódniuk. Ha a TO-n is partnerként kezelnének minket, kommunikálnának egymással, velünk, segítenének – nem pedig elküldenének, ránk förmednének vagy egyszerűen figyelmen kívül hagynának.

Ugyancsak vonzó lenne azt tanulni, ami érdekel, amiért lelkesedünk. A külföldi egyetemeken rengeteg szabadon és kötelezően választható tárgy indul – rengeteg HELLYEL. Nálunk, vagy nem indul a kurzus, vagy ha indul is egy tárgy, arra alig fér be ember. Lassan pedig kezünkben egy diploma, és mellette egy hosszú lista a sok-sok dologról, amit szerettünk volna tanulni, de nem lehetett.

JÖVŐRE VONATKOZÓ KÉRDÉSEK

1. Lesz-e lehetősége, szándéka kapcsolatot tartani a fogadó céggel?
2. Tervezi-e, hogy az adott cégnél dolgozzon majd? Kapott-e ilyen ajánlatot?
3. Milyen kapcsolati hálót épített?
4. Milyen perspektívákra lelt a szakmai gyakorlat kapcsán a jövőjét illetően?
5. Mit és hogyan tesz be az önéletrajzába?

1. Szándékomban áll a céggel kapcsolatot tartani, több kollégával is kapcsolatba kerültünk például professzionális közösségi hálón. Emellett a mentorommal is amennyire lehet személyes email/WhatsApp kapcsolatot próbálunk meg fent tartani.
2. Bár kaptam ilyen ajánlatot, hosszú távon sajnos nem tervezek a SEDCo-nál dolgozni.
3. Hála a rendezvényeinknek és a különböző projekteknek, egy elég sokszínű és szerteágazó kapcsolati hálóra tettem szert. Megismerkedtem nagyon sok social entrepreneurrel, kis egyéni vállalkozókkal, de támogató testületekkel, jogi vállalkozásokkal vagy marketing ügynökségekkel is. Emellett különböző emberjogi szervezetekkel, társadalmi kezdeményezések vezetőivel és résztvevőivel is találkozhattam.
4. Megtanultam, hogy a külföldi szakmai gyakorlat mennyivel többet ér, még akár egy kicsit kisebb vállalkozásnál is – és nem a cég neve számít, hanem a társaság és a lehetőségek. Ugyanakkor azt is megtanultam, hogy külföldön mennyivel nehezebb munkát találni, vagy egy ilyen lehetőséget.
5. Azt, hogy több mint fél évet egy másik országban éltem és dolgoztam, mindenképp érdemes megemlíteni egy CV-ben, hiszen sokat elmond az ember személyiségéről, akár kint, akár itthon. Attól függően, hogy hova és milyen jellegű munkára jelentkeznék, a készségeim és feladataim részletessége, kifejtése nyilván változhat.

ÖNREFLEXIÓK, VISSZAJELZÉSEK, EGYEBEK

1. Fejlődött-e valamiben a személyisége a kint lét alatt, által? Ha igen, mi(k)ben?
2. Mennyire volt elégedett Erasmus+ (v. Campus Mundi) koordinátorával / koordinátoraival? Van-e bármilyen visszajelzése számukra?
3. Egyéb megjegyzések, tanácsok, ötletek.

1. Sokkal magabiztosabb vagyok olyan tudásban, ami valószínű, hogy az eddigiekben is birtokomban állt, de sosem tudtam mire tudom használni, vagy hogy egyáltalán tudom-e. Kísérletezőbbnek tartom magam és sokkal jobban merek felelősséget vállalni – értem ezt úgy, hogy eddig is ment, de most már nem görcsölök ezen, feleslegesen nem stresszelem magam. Nagyon sok társadalmi-politikai-nemzetközi témában elmélyedtem, fejlődtek a nézeteim, mindenben könnyebben állást tudok foglalni, amivel párhuzamosan mások véleményét is jobban tudom értékelni és megérteni.

2. Személyes kontaktom csak Vattay Zsófiával volt, aki maximálisan segítőkész volt minden esetben.

3. A honlap lehetne sokkal egyértelműbb, mert jelenleg az Erasmus+ felület nem túlságosan felhasználóbarát – tanulmányi Erasmus és szakgyak szétválasztása, teendők táblázatai, linkek, dokumentumok stb.

Illetve, a diákoknak kicsit mélyebb megértést adnék a kinti viszonyokról, árszínvonalról, hogy mire lehet számítani, és ne érje őket csalódás, hogy pl. a féléves ösztöndíjuk egy kinti másfél-két havi fizetésnek felel meg, hogyan számoljanak költségekkel, és hogy próbáljanak inkább fizető állást keresni – mert sokszor a fizetetlen gyakornokokat még ki is használják. (Nekem szerencsém volt, de egy barátnőm a rémálmok rémálmát élte meg például Amszterdamban...)

Nagyon sokat tanulhattam magamról, a világról és nagyon élveztem az kint létet, és ezért a lehetőségért mindig hálás leszek. 😊

PRAKTIKUS ÖTLETEK, HASZNOS TANÁCSOK KIFEJTÉSE AZ ALÁBBI KÉRDÉSEKRE VONATKOZÓAN

1. **Fogadó hely keresése:** Hogyan, hol, mennyi idő alatt talált fogadó helyet?
2. **Szállás:** Hogyan, hol, mennyi idő alatt talált szállást? Szállás jellege, típusa (albérlet, kollégium, stb.), díja, elhelyezkedése.
3. **Oda- és visszautazás:** utazás módja (pl. autó, vonat, repülő, busz), árak, csomagolás, tippek, tanácsok
4. **Megélhetés, árak a fogadó országban, városban:** pl. tömegközlekedés, élelmiszer, háztartási cikkek, szórakozás, ruházkodás, stb.

5. Társadalom, kultúra a fogadó országban, városban.

6. Utazási, szórakozási és kulturális lehetőségek a fogadó városban, országban.

1. Amikor megálmodtam magamnak az Erasmust, végig se gondoltam más lehetőségeket, tudtam, hogy ide akarok jönni. Azt azonban senki nem mondta, hogy ez nem lesz egyszerű. Magyarországon eddig bárhova jelentkeztem, csak sikerélmények értek. A Corvinus-os angolnyelvű BA diplomámmal körbe rajongtak, mindenhova behívtak, általában én válogattam a lehetőségek közül. Nos, az egyes számú lecke az volt, hogy a nemzetközi munkaerő piacon nem ilyen egyszerű a dolog. Hónapokig csak küldözgettem a CV-ket, és a legtöbb esetben válasza se méltattak, az interjúig el se jutottam.

Regisztráltam különböző honlapokra, mint <https://www.jobs.ie/>; <https://jobbio.com/>; <https://www.irishjobs.ie/>; <https://www.monster.ie/>; <http://www.hays.ie/>; <https://www.hrmrecruit.com/>. .. Jobbio-ról kaptam egy üzenetet aztán életem álma állással – egy egyedi tervezésű luxusészereket gyártó és forgalmazó kis cég keresett marketing gyakornokot. Második Skype interjún aztán kiderült, hogy semmit nem tudnak fizetni, még a költségeimet se állják. Szomorúan de vissza kellett hát utasítanom a „lehetőséget”. Eljutottam a kétségbeesés azon pontjára, amikor már *nem is álláshirdetéseket kerestem*, hanem egy online cégjegyzék alapján minden dublini székhelyű vállalatnak, ami csak szimpatikus volt vagy szakmába vágott kérdés nélkül elküldtem egy motivációs levelet és CV-t. Nekem így sikerült fogadó helyet találnom. (Tipp: mivel nincs esélyed személyesen meggyőzni a munkáltatókat, nagyon penge, lényegre törő és humoros pitchet dobj össze.)

2. Az ingatlanhelyzet Írországban elég elkészerítő. Mindenki ezt mondja, és talán jobb is erre felkészülni – és aztán kellemesen csalódnai, akár csak az én esetemben -, mint az utolsó pillanatban pánikba esni, vagy otthon nélkül maradni. Igazából azért kellemetlen csak a helyzet, mert nem „buyer’s market” van – ha van pénzed, te döntesz, melyik ingatlant választod -, hanem sokkal inkább a főbérlő válogat a sok kétségbeesett kereső között. A legjobb, ha higgadtan először is kiválasztod a környéket, városrészeket, amik szóba jöhetnek – lehetőleg nem túl messze a munkahelyedtől. *Ezalatt azt értem, hogy amikor a Google-n teszteled a távolságot, és kiírja a Maps, hogy tömegközlekedéssel például két órával, vagy itthoni logikával „csak 50 perc”; azt ne vedd „közelinek”. (A közlekedés... mondhatni sajátos.)*

Érdeemes böngészni a következő honlapokon: <https://www.daft.ie/>; <https://www.rent.ie/>; <https://hostingpower.ie/>. Az első kettőn általában lakást vagy házat találhatsz, amit bérbe lehet venni, vagy a már ott lakók keresnek albérlőtársat. Az utóbbi pedig kimondottan nemzetközi diákoknak segít szobát vagy lakrészt bérelni egy családnál. Amennyiben nem vagy túl kalandvágyó és biztosra szeretnél menni, a Hostingpower a legóvatosabb módja a szálláskeresésnek, így már kiutazás előtt tudhatod, hol és kikkel fogsz lakni. A szolgáltatásért cserébe egy egyszeri ún. szervízdíjat kell fizetni (ezt az ott eltöltött idővel arányosan számítják) illetve az „overnight” látogatókról kell lemondanod.

Az én (kalandosabb/rizikósabb) módszerem: A fent említett honlapokon szemezgettem, érdeklődtem, illetve néhány Facebook csoporton (Írországi Magyarok, Dublin – Rent, Let, House Hunting – Rooms, Houses, Flats, Apartments, Rent in Dublin) is rajta tartottam a szemem. Előre betábláztam néhány megtekintést az első pár napra, és foglaltam egy hostelben szállást egy hétre – biztos, ami biztos. Ez a legolcsóbb módja, hogy valahol biztos helyen tudd a dolgodat, illetve legyen hol aludnod, míg nincs állandó otthonod. Nem mondom, hogy öt csillagos szálloda, de diákja ne válogasson alapon nyugodt szívvel ajánlom bárkinek a [Spire Hostel](#)-t. A személyzet kedves, segítőkész fiatalokból áll – akik pofa-vágás és ítékezés nélkül leverik a bőröndödről a számozást, ha elfelejtetted a saját kódod -, a szobák tiszták, a társaság nemzetközi, a reggeli korlátlan és minden héten egy nap ingyen sör-est van

a tetőterazon – így barátkozhatsz, okosodhatsz, gyakorolhatod a nyelveket, vagy akár leendő lakótársakat toborozhatsz. Emellett a Spire a belváros kellős [közepén](#) van, egy köpésre a [Dublin Bus irodától](#), ahol cirka 15 perc alatt megcsináltathatod a [Leap Cardod](#) is. Nem utolsó szempont, hogy –bár a helyiek megszavazták Írország méltón legutáltabb emlékművének – a hostel a Spire utcájában helyezkedik el. Miért jó ez? Ha rettenetesen tájékozódsz (akárcsak én) a 20 méteres túske világitó hegyét úgy 1.5 km-es körzetben akkor is bárhol kiszúrod és hazatalálsz.

Szerencsémre két nap alatt találtam szállást A Phoenix Parkhoz közel, a város nyugati részében, egy nagyon kedves öt tagú családnál, két másik albérlő mellett. Chapelizodot csak ajánlani tudom! 😊 Ha Írországba megy az ember, szerintem ez a legolcsóbb módja a lakhatásnak. (Bár az Erasmus+ ösztöndíjam nem fedezte a havi szobadíjamat...)

Nekem egyik se kellett, de ha eljutsz egy megtekintésre, mindig legyen nálad: másolat a személyidről és/vagy útleveléről, korábbi főbérlői ajánlás, banki kimutatás, a foglaló/kaució pontos összege káépában.

FONTOS: Soha, semmilyen körülmények között ne fizess előre míg nincs a kezekben a kulcs; ne utalj mielőtt kiutaznál és ne add meg az adataid fizetés céljából előre. (Kivétel: hostingpower)

3. Repülővel közlekedni éri meg a legjobban. Ami viszont megdöbbenett, hogy újabban sokszor az átszállásos járatok jobban megérik, mint némelyeik fapados (Ryanair) járat. (Amszterdamban át pl. KLM, Frankfurt felé Lufthansa.)

Funkcionálisan csomagolj, ne rakj be semmit, hogy „talán majd kelleni fog”. Csak olyan dolgokat vigyél, amiről fixen tudod, hogy nem élhetsz nélkülük. Főleg, mert hazafelé még több cuccod lesz, és a túlsúlyos poggyász bizony sokba kerül.

A reptértől a belvárosba egyébként több módon juthatsz el, ha még nincs Leap Cardod:

- sima buszjegy: **3.30** EUR
- Bus Number 747: **6.00** EUR (expressz busz szolgáltatás hajnal 5-23.30-ig jár)
- Air Coach 700 (expressz busz szolgáltatás 0-24 heti 7 nap): **7.00** EUR
- taxi: 23-40 EUR között bármi (attól függően, hogy hova mész...)

4. Írországban az emberek egy sokkal magasabb életszínvonalon élnek, így minden sokkal drágábbnak is tűnik a mi kereteinkhez, megszokott árainkhoz viszonyítva. Nem gondolom, hogy azért megyünk külföldre, hogy luxus körülmények között szórjuk a pénzt; de ha már csak az ingatlanárakat vesszük figyelembe, nagy valószínűséggel az Erasmus+ támogatásod el fog menni a lakhatásodra (már ha egyáltalán fedezi). És akkor még nem ettél, közlekedtél vagy vettél gyógyszert ne adj Isten – nem beszélve a kalandról, utazásokról, szórakozásról.

Az én pro tippem: amint elhagyod Magyarország határait, hagyd hátra az elvárásaidat és az örökös átszámítást vagy összehasonlítgatást. Akkor fogod tudni igazán élvezni ezt az egészet, ha nem sírsz a 3 eurós kávéért meg a 12 eurós pizzáért - ottani helyeket hasonlíts össze egymással, és az ír színvonalon ítéld meg az élményeket.

Budapesten a diákbérleted megvan 3450 tőkeerős magyar forintból havonta; ezzel szemben Dublinban – ha csak a buszt használod és van [kedvezményes kártyád](#) – havi **80** euród is rámehet az ingázásra. (Napi 5.00 EUR-nál többet nem vonnak le diákoktól a buszon, hetente pedig 20 EUR a limit.) Emellett más a díjszabás a vonatokon és a villamoson is.

Praktikus amint megérkezel elzarándokolni a [Dublin Bus főhadiszállására](#), és 10 euróért csináltatni egy Student Leap Card-ot. Ezzel kapod az összes tömegközlekedési eszközön a kedvezményt, de étkezhetsz csomó helyen olcsóbban, kérhetsz diákkedvezményt

múzeumokban, boltokban, lényegében akármerre mész a diákigazolványod szinonimájaként használhatod.

Tömegközlekedési szempontból kissé kellemetlen, hogy reggel korai repülőket vagy távolsági buszokat, illetve este „későn” nem választhatsz – ugyanis reggel 6.30 vagy 6.50 előtt NEM közlekedik SEMMI; este pedig, ha 23.35-kor lekésted az utolsó buszod, vége a dalnak. Van éjszakai járat, de az óránként indul a belvárosból, és kb. két helyen áll meg, tehát ennyi erővel haza is gyalogolhatnál. Ha többed magaddal vagy a belvárosban, érdemes esetleg taxin osztozni, úgy egész jó tarifák vannak. (Mínusz a reptérről, az akár 40 euró is lehet.) Tipp: agresszívan integess vagy használd a [MyTaxi alkalmazást](#), választhatsz kedvenc sofőrt, aki a végén neked jattol, mókás sztorikat mesél és részegen is hazavisz.

Érdeemes letölteni a [DublinBus alkalmazást](#), esetleg a [Journey Planner](#)-t is. Szerintem előbbi pontosabb, ha már tudod, melyik buszra vársz; amíg nem vagy benne biztos egyszerűbb az utóbbin ellenőrizni a tömegközlekedési eszközöket, amik egyáltalán szóba jöhetnek.

Boltok tekintetében az ALDI a legolcsóbb, de sokszor a Tesco is megfizethető jó minőséget kínál – egészen más árukészlettel, mint itthon. A SPAR-ok legtöbbször örületesen drágák, de van pl. egy Super Value nevű lánc, középkategóriás, de néha nagyon olcsó mosó- és tisztítószereket lehet kapni. Ha szereted a jó kávé, irány a Butler's! Kinti viszonylatban nem drága, viszont minden ital/tea/kávé mellé választhatsz egy ingyen csokoládét a csokimanufaktúra kézzel készült csodái közül. (Rádásul kint az egyik legjobb kávé főzik).

FYI: Egy korrekt pint sör sose kerülhetne többre 5, 5.50 EUR-nál. → *Temple Barban nem iszunk, nem bulizunk* – az az amerikai turistáknak van.

5. Társadalom, kultúra... ezt szerintem mindenki maga tapasztalja meg és kicsit máshogy, de ami örök igazság, hogy az írek nyitottak és nagyon közvetlenek. (Néhányaknak talán túlságosan is.)

Jártam már tisztább, esetleg „csinosabb” európai városokban – ami építészeti példál felülmúlja Dublint -, ott van Barcelona, Párizs, Amszterdam, de akár még Budapest is. De ennek a városnak meg szíve van, az atmoszférájába esel teljesen bele, magába szippant az egész hangulata... Melynek összetevői: hús-vér emberek; élőzenés túltömött pubok; kicsi zezugos újhullámos kávézók; innen-onnan szivárgó sós-ecetes chips illat; random hozzád szóló mosolygós idegenek; állandó viccelődés/ugratás; mókás történetek (csekély igazságalappal), amivel még a taxisofőr is elszórakoztat(ja magát, de téged is); mindenütt felbukkanó – komoly politikai vagy társadalmi jelentést hordozó - színes falfestmények; nevetető idegenvezetők; töméntelen mennyiségű Guinness; zajos sirályok; változékony, követhetetlen és megjósolhatatlan időjárás; kötelező spontaneitás.

Lehetsz control freak, vagy a világ leglazább embere – itt biztos, hogy megtanulod mit is jelent a „take your time” kifejezés. Itt nem siet senki. Nem kapkodnak, nem stresszelnek, jóízűeket és hangosakat nevetnek és káromkodnak. Valahogy az az otthonos érzésed támad, hogy mindenki emberből van – a hivatalokban is, munkában is, a boltban is, a buszon is, mindenhol. Így mindenki késhet, a buszok kimaradhatnak minden ok nélkül, mindenki hibázhat, és mindenki nyíltan véleményt formálhat bármiről. Ha könnyen megsértődsz egy-egy csípős megjegyzésen, tedd félre, és tanuld meg, milyen is „taking the piss”.

6. Dublin környékén mindenképp érdekes ellátogatni [Howth](#)-ba, [Malahide](#)-ba, valamint a kedvenc hegyi [túraösvényem](#) Bray-t és Greystones-t köti össze. Hétfévente, ha szeretsz hikeolni, kirándulgatni, vagy csak szimplán a tengerparton ülni, forrócsokizni/kávézni, jó kis vegán éttermeket meg boltokat felderíteni, akkor tedd őket a listádra. Kedvezményes díjszabás mellett használhatják a diákok a [DART](#)-ot is – ez olyan kicsit, mint a HÉV (még zöld is), a

legtöbb közeli kisvárosba, külvárosi kerületekbe ezzel juthatsz el. (Busz is megy, de az nem feltétlen gyors vagy a legszebb parti utakon...)

Galway a nyugati parton található, s a Moher sziklával egyetemben must see látványosság. Sok minden teendő nincs, attól függően, hogy valaki milyen típus lehet itt eltölteni 1-3 napot. Vannak [egy napos busztúrák](#) is, független [távolsági buszok](#), vonatok és nagyon sok hostel – amik nagyon hamar betelnek! (Mi szállás nélkül random mentünk, azt mondom kaland, de nem mindenkinek..!) Érdemes egy szürkébb napon ellátogatni Belfastba is, a diákjegyek 20 EUR-ért nem is vészesek.

Ha Dublinban kirándulnál: Ha festészetkedvelő vagy, az [IMMA](#) (Irish Museum of Modern Arts) állandó kiállításai valamint a [Nemzeti Galéria](#) ingyenesek diákoknak. Ha szentmise keretein belül mész, szintén ingyenes a Szt. Patrik székesegyház is (egyébként 7.00 EUR, és mindig nagyon zsúfolt.) Érdemes ellátogatni a [Kilmainham börtön](#)be is – nagyon megéri és 4.00 EUR, de előzetes foglalás nélkül esélytelen bejutni, általában hetekre előre túlfoglalják... Szintén ilyen a [Little Museum of Dublin](#). (nagyon sok díjat nyertek, nem ok nélkül!)

Ha a kötetlenebb dolgokat részesíti valaki előnyben, egy-egy szombati/vasárnapi programnak a legjobb [sétatúrákat](#) pár helyi fiatal tartja, tele humorral, GOT és Gyűrűk ura utalásokkal.. annyit mondhatok, hogy ezek után már minden idegenvezető unalmasnak fog tűnni. (Hasonló sémára vannak free walking tourok egyébként Belfastban is, nagyon jók!)

Tavasszal jó elmenni akárcsak egy sétára is a Botanikus Kertbe, a St. Stephen's Greenbe vagy körbe biciklizni a Phoenix Parkot.

Aki inkább a természetben érzi jól magát és szívesen ismerkedne meg sok vagány és nyitott helyivel és külföldivel, van egy tizenpár főből álló női [csoport](#), akik kissé változó összetétellel mindig mennek hegyet mászni (mi így voltunk Wicklow-ban), jógázni, evezni, szörfözni (Wild Atlantic way!!!).

Kelt.: Dátum megadásához kattintson ide.

KÉPEK

Kérjük, ide illesszen be képeket szakmai gyakorlati mobilitásáról.